

ГРУПА оптимального управління (III курс механіко-математичного факультету) пройшла атестацію і після неї по-справжньому взялася за підготовку до екзаменів. Політсектор Грина Головань, редактор факультетської стіннівки «Радянський математик» Олена Чепурна, академсектор Олена Назаренко не тільки чудово склали всі предмети під час атестації — і теорію вірогідності, і іноземну мову, методи наближення та філософію, — але й допомагають багатьом товаришам як найкраще зустріти зимову сесію. В групі тепер багато хорошистів. Саме тому із п'яти груп-прикладників на курсі наша їде попереду.

Основна частина колективу — активна, гаряча в багатьох спрашах: в студії плакатистів при ГПП, в цікавій естетичній грі на факультеті «Алло, ми шукаємо таланти!», в читанні лекцій в підшефній школі № 16, в супотниках, в комсомольських зборах, в колгоспі, в студенському будзагоні; коли педагогізм допомагає у школі «своєму» класу готуватися до пionерського збору, присвяченого дружбі народів; в диспутах над книгою про Енштейна, Галілея, про кібернетику тощо. Чим це можна пояснити? Чи тільки бажанням бути першими в соціалістичному змаганні за чудову успішність? Чи просто хочемо стати інтелектуа-

лами, щоб все на світі робити лише програмно — мов обчислювальна машина? Звичайно ж — ні!

З багатьох наших пристрасних розмов — на перерви, в гуртожитку, в бібліоте-

Творча напруга

ці, на семінарі, в культпоході, — я прийшла до висновку, що юнаки і дівчата прагнуть значішого: навчатися, розвивати себе не для того, щоб перемудрити ті чи інші обставини, а навпаки — щоб розумно управляти ними, постійно творчо дерзати...

Я з радістю відзначаю, що наші юнаки і студенти, в майбутньому математики, жадають багато і корисно щось знати. Те, що Хлебников говорив про поетів, ще в більшій мірі стосується математиків: «Поет — це мандрувник. Він повинен побувати там, де ще ніхто не бував». Кожний фахівець, отже, — одноразово, і творець, а не безкіріль консультант чи інформатор.

Приближно такий, пристрасний, чи, як ми кажемо між собою — «спіральний», настрій панує в нашій гру-

пі, розбурхує, веде нас, підштовхує ставати на рівні з часом. І в навчанні і в громадській роботі. Особливо хочеться відзначити найзапальніших активістів: комсорга Вікторію Павлову, профорга Наташу Лушпай, політсектора Ірину Головань, політсектора Галину Гаркушу, академсектора Олену Назаренко, сектора курсових стіннівок Світлану Бершадську, активіста педзагону Лілю Урсуленко... А, от хлопці, на жаль, (яких у нас, до речі, лише четверо, а в групі аж 27 осіб) дещо відстають від дівчат в своїй комсомольській заповзявливості і боєвистості, декому і в навчанні варто підтягнутись. І негайно.

Але в цілому колектив наш по-справжньому відноситься до своїх обов'язків, багато працює, думає, творить, серйозно зустрічаючи всі труднощі чергової сесії. В цьому нам чимало допомагали і допомагають деканат, куратор групи — ст. викладач кафедри оптимального управління Н. А. Смирнова, завідувачем якого є кафедрою профорга В. С. Плотніков та інші.

І вся наша юнацька напруга віддається загальний справі дорогої Батьківщини.

О. АВДЕЕНКО,
студентка групи
оптимального
управління, III курс
мехмату, староста групи.

Нові спецкурси на факультеті РГФ

У підготовці висококваліфікованих філологів — викладачів іноземної мови важливу роль відіграють спецкурси, які читаються на старших курсах факультету РГФ. Кафедри факультету надають велику увагу оновленню спецкурсів, залучаючи до їх читання професорів і доцентів.

В цьому учбовому році під керівництвом доктора філологічних наук професора В. А. Кухаренка на кафедрі лексикології і стилістики англійської мови підготовлено новий спецкурс «Основи семантичних досліджень», який включає три розділи — семантику слова, синтаксису і тексту. Читають цей спецкурс доценти кафедри Л. Л. Ємельянова, К. Б. Зайцева і К. А. Горшкова. Новий спецкурс відображує основну проблематику кафедри і містить в собі результати досліджень членів кафедри, які основані на новітніх досягненнях радянської і зарубіжної лінгвістики.

Новий спецкурс вводиться на кафедрі німецької філології. Він читається доктором філологічних наук професором С. Д. Бересневим. Спецкурс присвячений проблемам прикладної лінгвістики і базується на теорії інформації і теорії вірогідності. В ньому відображені основні напрямлення сучасної статистичної лексикографії і можливості їх застосування в практиці навчання іноземної мови.

Безпосередньо пов'язаний з майбутньою викладацькою роботою спецкурс «Методика вивчення іноземної мови: проблеми теорії і практики». Автор і виконавець — кандидат педагогічних наук доцент В. Л. Скалкін.

Студенти цікавляться за пропонованими спецкурсами, в рамках їх проблематики обираються теми курсових і дипломних робіт.

Д. МАЛЯВІН,
заступник декана
факультету РГФ.

Колективна

творчість фізики

Складність і велика кількість проблем сучасної науки привели до того, що зараз наукова робота ведеться не окремими людьми, а цілими колективами вчених. Тому студентам необхідно приступати навички самостійної роботи в складі колективу. З цією метою на фізичному факультеті створені перші в Одесі студентські науково-дослідні загони (СНДЗ). Ці загони розробляють конкретні завдання за господарівною тематикою. Завдяки розподілу праці і вузькій спеціалізації студенти не витрачають багато часу на роботу в СНДЗ, і це дозволяє сполучати її з нормальною повсякденною роботою.

Науковий загін наділений значною адміністративною самостійністю. Студенти самі вирішують свої внутрішні проблеми. Науковий керівник — не куратор, а консультант в проведенні наукового пошуку.

На жаль, ще не на всіх кафедрах є можливості створювати подібні загони. Сьогодні значно простіше організовувати їх при тих кафедрах, де займаються експериментальною фізикою. І наявних знань для другокурсника недостатньо, щоб повністю вирішувати ті проблеми, котрими займається кафедра теоретичної фізики. Адже робота теоретика в значній мірі більш індівідуальна, ніж робота експериментатора. З іншого боку, досвід останніх років показав, що гурток, як форма заочення студентів до наукової роботи, не оправдує себе. Необхідно шукати нові, продуктивніші форми цієї роботи. Це може бути написання рефератів на мало вивчену тему з можливим їх захистом пізніше, що виробляє у студента самосвітність наукового мислення.

Сьогодні на фізичному факультеті працюють два СНДЗ: при кафедрі фізичної електроніки — загін «Електрон», при кафедрі теплофізики — «Теплофізик». Ці загони ще молоді, працюють по одному року. Але в них досить значне майбутнє. Незабаром будуть створені ще два наукові загони — при кафедрах зага-

льної та експериментальної фізики.

Загін «Теплофізик» (командир — Ю. Міхель, студент III курсу, комісар — Ю. Мозилев, студент IV курсу) розподілений на чотири групи. Кожна група має свою наукову тему і працює над нею. Одна вивчає фізичні процеси при інгибуванні варіння суміші вугільного пилу та метану в повітрі. Вивчення даної проблеми має важливе значення для запобігання вибухів в вугільних шахтах. Інша вивчає утворення і зникнення плівок нафтопродуктів на поверхні води, що дозволить швидко ліквідовувати нафтіві плями на поверхні води, які виникають при аваріях танкерів і ведуть до забруднення морів та океанів. В загоні вивчаються також проблеми візуалізації диму в замкнутих приміщеннях та інші фізичні процеси.

Загін «Електрон» (командир — співробітник кафедри фізичної електроніки В. А. Яльтшуль, комісар В. Кудашов, студент III курсу) вивчає фізичну природу впливу вироміновання на кров, ведуться дослідження з діагностики рослин методом їх просвічування. Ця тема являється важливим вкладом студентів ОДУ в Продовольчу програму.

На фізичному факультеті успішно проходить перебудова всієї організації наукової роботи студентів під девізом: «ХІ п'ятирічні — ударну працю, знання, ініціативу та творчість молодих!». Створення подібних загонів можливе і необхідне (адже час і наука неухильно йдуть вперед!) також на хімічному, біологічному, механіко-математичному факультетах. Потрібно активніше використовувати творчі колективні принципи в організації різних видів трудової та наукової діяльності наукової молоді.

**С. НЕГРЕСКУЛ,
І. ФУРГЕЛЬ,**
студенти III курсу
фізфаку, група
теплофізики.

Наукова бібліотека ОДУ. Читальний зал. Іде підготовка до екзаменів.

Фото А. Іванова.

І НАМ ЇХ ДОЛАТИ!..

Зараз в другій групі істориків-першокурсників приємна метушня: складаються зали, а незабаром — і екзамени. Перша в нашому житті вузівська сесія! Хіба можна бути спокійним? І радіємо водночас: хочеться випробувати нелегкий рубіж, подолати його і далі йти — в навчанні, в науці, в багатогранному житті, яке щодня ставить нові й нові проблеми. І вирішувати їх одночленом, без колективу важко.

Наша група ще тільки складається, але загальний психологічний контур потроху стає все чіткішим. Відчувається, що колектив може стати дружнім, бойовим, завзятим. Що кожний вболіватиме за свою і загальну справу.

Після першої, не зовсім вдалої для нас атестації юнаки і дівчата зрозуміли: працювати треба активніше. А перед Новим роком ми

проводили в групі декаду успішності, що показала певне зростання наших зусиль, можливостей.

І вже перші екзаменаційні кроки виявляють, що попе-реду в групі його йтимуть комсомольці Наташа Каргопольцева, Юрій Тарабенко, Сергій Мариняко (наш чудовий політсектор), Ігор Черніш (староста), Євгеній Поздняков (профорг) та багато інших. Але тут же виникає і протилежний полюс: відсточі, яким доведеться добре-че взявшись до діла, щоб не пасти задніх, не підводити колективу. Серед них В. Землянський та О. Беспалова. А нещодавно на УВК довелося проробляти за пропуски заняття байдужих, очевидно, до навчання студентів Пандула, Герасименко та інших. Може, це наслідки, важкого процесу адаптації, і студенти ще вирівнюються,

стануть гордістю групи, але поки що доводиться підказувати їм: не марнуйте часу, друзі, — ви прийшли в університет.

Наука, наука і ще раз наука! Нам, історикам, є що робити в ній. Як радієш, читаючи про нові розкопки і реставрацію, наприклад, стародавніх міст — Вавілона, Києва, чи мезолітичного поселення Мезіну. А історія нашої геройчної сучасності... Історія партії, комсомолу, науки, культури? А ж паморочиться в голові, коли думаєш про ці вершини, яскраво сяючі вдалині. І нам їх долати — молодим, мужнім, завзятим студентам Одеського державного університету!

Е. ЩЕГЛОВ,
студент 2 групи
І курсу істфаку,
член КПРС.

7 січня 1983 р.

ПІДСУМКИ ТА УРОКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ

«Педагогічна практика відкрила нову сторінку в моєму житті», — так у звіті про педпрактику написала студентка V курсу фізично-математичного факультету К. Діброва.

І, дійсно, педагогічна практика — надзвичайне явище для студента. Це не значить, що за вісім тижнів роботи в школі студенти оволоділи всім арсеналом знань, вмінь, навичок, необхідних вчителю. Але безперечно одно: вони відчули «смак» до педагогічної праці і вже зараз можуть критично осмислити і оцінити як досягнення, так і недоліки своїх перших практичних кроків у школі.

Педагогічна практика явила перевіркою всієї попередньої підготовки студентів: теоретичної і методичної, практичної і моральної. Вона сприяла поєднанню теоретичних знань студентів з практикою.

В нинішньому учебному році наша практика проводилась в 12 середніх загально-освітніх школах, в професійно-технічному училищі № 8, в технікумі вимірювань, в медичному, технологічному холодильному промисловості інститутах та вищому інженерному морському училищі. В педпрактиці взяли участь 98 студентів. Абсолютна їх більшість серйозно і добросовісно віднеслась до своїх обов'язків, що дозволило їм провести значно більше, ніж було заплановано, уроків, причому — на високому рівні. Так, при нормі 14 заликових уроків I. Шаповалов провів 46 уроків, В. Вітрогон — 31, С. Глузман — 30, А. Сайко — 35, Т. Тернова — 27, П. Жаркова — 31, С. Черненко та С. Бучко — по 25 уроків і т. д.

На уроках студенти проявляли творчий підхід до тематичного матеріалу, широко використовували додаткову літературу з фізики і методики викладання фізики, застосовували найраціональніші засоби вивчення, контролю і закріплення знань.

На високому науковому рівні проводились заняття студентами-практикантами і в вищих училищах закладах. Працюючи на посаді асистентів, вони проводили практичні (вирішення фізичних задач) і лабораторні (фізичний практикум) заняття, проявили себе грамотними

спеціалістами, добре підготовленими до викладацької роботи в вищій школі.

Використання активних форм навчання і виховання на уроках принесло значні успіхи таким студентам-практикантам як: А. Сайко, Л. Литвинчук, Т. Тернова, (СШ № 9); В. Євсенева, Л. Багола (СШ № 16); С. Черненко, В. Осипов, Т. Жаркова, С. Бучко (СШ № 35); С. Глузман, І. Митрофанова, І. Шаповалов (СШ № 36); А. Лисенкова, Е. Хілінська (СШ № 37); Ю. Табачник, Ю. Мунтін (СШ № 43); Ю. Заворотній, Л. Маде, Е. Тимошенко (СШ № 51) та інші; К. Діброва, С. Роландо (технікум вимірювань); В. Міхо (вище морехідне училище); А. Чепок, Н. Журавленко (інститут холодильної промисловості); В. Алексеев, А. Кондрашов, А. Епштейн (медичний інститут).

В результаті 72 студенти одержали з педпрактики вищий бал. Це говорить про високий рівень свідомості випускників нашого університету.

Істинне відношення людей до своєї професії складається в процесі роботи. Не всі приходять в школу за покликанням, а добре працюють багато з них. Це, очевидно, мужні люди. Вони усвідомили значимість і необхідність своєї праці, полюбили її, і тому дерзають на повну силу.

Школа — оазис молодості. Вона навчає істинному оптимізму, допомагає зберігати довгі роки юнацький запал душі.

Хай вчительський труд, якому ви присвятиєте себе після закінчення університету, зробить вас по-справжньому щасливим!

Л. ОСАДЧУК,
доцент, керівник
педагогічної практики
фізичного факультету.

ЧУДОВИЙ АКТИВ

Наша академічна група алгебри (IV курс, механіко-математичний факультет) підійшла до екзаменаційної сесії з добрими показниками в навчанні, в науковій, комсомольській та громадській роботі. Ми намагаємося робити змістовними політгодини, в чому нам багато допомагає куратор доцент Ф. Б. Ковал'чик, Фелікса Бернандівна нерідко проводить з нами кафедральні дні, на яких групові науковці зачитують самостійні доповіді про видатних вчених-алгебраїстів. Значна частина студентів активно включається в роботу університетського інтерклубу. Серед них: президент його С. Петrusenko, вице-президент С. Прихода, зав. відділом преси О. Петрова, О. Погорелова, А. Гнатюк, Л. Ярмалюк та інші.

Хочеться відзначити подвійницьке навчання і громадську роботу нашого прекрасного комсорга Сергія Драгонюка. Не маючи зовсім зору, він встигає відмінно навчатися, бути завзятим комсомольцем-корчагінцем,

прекрасним товаришем і ватажком всієї групи.

А маючи такий чудовий комсомольський актив, група добре працює, готується до екзаменів. Це показує здача перших заликов і загальний оптимістичний настрій наших студентів.

А. ГІНДІС,
студент IV курсу
механіко-математичного
факультету,
група алгебри.

На честь 60-річчя ювілею СРСР на кафедрі іноземних мов були проведені конференції, вечори на німецькій, англійській, французькій мовах, в яких активну участь взяли студенти юридичного, історичного, філологічного

та інших факультетів.

На зім'ї: учасники конференції на англійській мові «Союз нерушимий республік свободних» — студенти III курсу юридичного факультету.

ШКОЛА МОЛОДОГО ЖУРНАЛІСТА

СЛУХАЧІ ІНФОРМУЮТЬ

Відбулось чергове засідання гуртка російської прози, яким керує декан філологічного факультету А. О. Слюсар.

З доповідю «Погляд на російську літературу 1847 року» виступила студентка III курсу Наташа Мілютіна. Проблема, поставлена в доповіді, зацікавила всіх гуртківців. Гостру полеміку викликало відношення Белінського до концепції особистості романтичного героя в творах Герцена і Гончарова.

Т. ЗАГОРУЙКО,
студентка
III курсу
філфаку.

Багато студентів-першокурсників провели екскурсію по революційних місцях міста-героя Одеси. Ми побували біля Потьомкінських сходів, на площі ім. 1905 року та на площі ім. Жовтневої революції. Досвідчений екскурсовод цікаво розповів про бойові, революційні і трудові традиції трудівників Одеси.

Д. ДАВИДЕНКО,
студентка I курсу
філфаку.

Зустріч з кубинськими студентами, що відбулась у нас на факультеті, вилилася в яскраву демонстрацію дружби.

Юнаки і дівчата острова Свободи розповіли нам про свою батьківщину — першу соціалістичну державу на американському континенті. Вони поділилися враженнями про нашу країну, про Одесу.

В цей вечір звучали кубинські і радянські пісні. Всі

прекрасно розуміли один одного. Тому обійшлися без перекладача.

Л. ГОНЧАРЕНКО,
I курс, філфак.

Цікаво пройшли політзаняття на II курсі історично-факультету. З інформаціями про міжнародні події виступили студенти Е. Білу-

ЗМІСТОВНЕ ЗАНЯТТЯ

Останнє заняття школи молодого журналіста проходило у формі практичного заняття. Ректор Одеського університету робкорів М. С. Едельман давав оцінку заміткам-інформаціям, написаним слухачами школи. Різноманітними були теми заміток: і про роботу наукових студентських гуртків, і про цікаві політінформації, захоплюючі екскурсії, про зустрічі з іноземними студентами та багато інших подій із бурхливого студентського життя. Не одинаковими виявились роботи щодо якості написання: одні — кращі, інші — слабкіші. В багатьох були помилки, неуважки. Інакше і не могло бути, адже це перші кроки юнаків і дівчат в журналістській справі.

Після розгляду домашніх завдань Михайло Семенович перейшов до нової складнішої теми, розповівши про репортаж — з живим динамічним сюжетом, котрий розкриває якусь громадську подію, в якій автор був особистим учасником. Ця лекція була також вислухана з величезним інтересом.

Слухачі одержали нові завдання: написати кореспонденції, які розглядатимуться 4 лютого 1983 року, тобто на наступному занятті ШМЖ.

ОГОЛОШЕННЯ

11 січня відбудуться додаткові заняття методологічних і теоретичних семінарів за темою: «60-річчя СРСР — торжество ленінської національної політики», а 18 січня — з учбової програми.

О. ЄРЬОМІН,
студент мехмату.

ПРОРОЧИЙ ДАР МИСТЕЦТВА

Дріб'язкова людина, пошляк і злобний заздрісник Грушницький говорить «герою нашого часу» Печоріну: «Коли ви мене не вб'ете, я вас заріжу вночі зза рогу. Нам на землі обом немає місця». Тільки-но він зробив замах на життя Печоріна, саме так — зробив підлій замах, інакше не назвеш вчинок його секундантів, що, готуючи зброя, вклади кулю лише в один пістолет — Грушницькому. Печорін, як і його творець Лермонтов, — розумна, прониклива й вољова людина. Він розкриває підступну змову своїх ворогів і вбиває Грушницького.

27 липня 1841 року біля підніжжя гори Манщук у П'ятигорську поет зійшовся з двобою з відставним майором Мартиновим, в якому сучасники слідом за Лермонтовим виразно бачили риси Грушницького. В дуелі була обумовлена смерть одного з противників, Михайло Юр'євич попередив, що стрілятиме в повітря. На місці дуелі Лермонтов був веселим, жартував. Звичайно, він думав, що запальний, але відхідливий, самозакоханий, але слабохарактерний Мартинов, у недавньому приятель і товариш по чарці, не має ніяких причин жадати йому смерті, тим більше стріляти в нього. Неваже дружне піддразнювання може стати приводом для смертельного образи?

Поет забув, що за спиною Мартинова цар, про ненависть якого до поета відомо всім. А царська винагорода спокусила. Поет не думав, що перед ним по суті не Мартинов — це Грушницький, дріб'язкова людина, пошляк і злобний заздрісник, для якого і з Печоріним, і з його творцем «на землі обом немає місця».

I от Лермонтов стріляє в повітря.

I Мартинов-Грушницький переступає бар'єр, робить три кроки вперед і в упор розстрілює поета.

Художник був правий. Людина помилилася. Ця помилка коштувала Лермонтову життя.

Коли у 1824 році віденські газети сповістили, що композитор Антоніо Сальєрі на смертельній постелі признається, що отруїв Моцарта, ні музиканти, ні історики, ні любителі музики не повірили йому. Хоча європейська преса в ті часи ще не вийшла з отрочого віку, її правділюбство вже ні в чому не поступалося перед правділюбством барона Мюнхгаузена.

Але Пушкін зацікавився повідомленням. В одному з своїх зоштитів він робить запис: «На першій виставі «Дон-Жуана», коли весь театр, повний здивованих звіців, безмовно тішився гармонією Моцарта, — почувся свист, всі повернулися, здивовані й обурені, і знаменитий Сальєрі вийшов із залу — розлюченій, змушені разом зі своїми зоштитами вийти з театру».

Сальєрі вмер вісім років тому. Деякі німецькі журнали говорили, що на смертельній постелі він нібито визнав свою вину у жахливому злочині — в отруїні великого Моцарта. Заздрісник, який освистав Дон-Жуана, був здатний отрутити його творця».

26 жовтня в Болдіно Пушкін закінчив маленьку трагедію «Моцарт і Сальєрі». Вельмишановий маestro відтворений письменником не просто як заздрісник, що гавкає на велике, як моська на слона. Ні, Сальєрі перший висловлює захоплення переможним генієм Моцарта. Більш того — він сам талант: Моцарт заражовує його до одного з собою розряду жерців божественної краси.

Але дика заздрість гнить душу Сальєрі. Він «пеперевірив алгеброю гармонію». Він вивчив закони музичної мистецтва; він живе лише для творчості: скруточено, сурово, — і от приходить муж, навіть не муж — юнак, безтурботний, захочаний і легконогий, який творить, мов птах співає, не звертаючи уваги на вічні закони; він переінакшує, творить їх, ніколи не спускаючись до ремесла, але сходячи з однієї вершини творчої праці на іншу.

Отже, на шляху ремісника, нехай талановитого ремісника, — гений милістю божою.

Пушкінський Сальєрі повинен кинути отруту в склянку Моцарта.

За сумісним обіdom у трактири «Золотий лев» пушкінський Сальєрі кидає отруту в склянку Моцарта.

Ta хто повірить газеті, що повірить письменникові, що, як відомо, не може обійтися без вигадки? Ось чому всі видання трагедії супроводжуються докладними, академічними примітками, де докладно, академічно розяснюються, що визнання Сальєрі — газетне або передсмертне марнення.

Але якось напередодні другої світової війни австрійський історик музики Гвідо Адлер в архіві віденського архієпископа виявляє і списує сповідь композитора Антоніо Сальєрі, за всіма правилами оформлену і засвідчену його духівником. Відмінно, знаменитий Сальєрі вельми ясно і точно розповів, як, коли і за яких обставин отруїв творця «Веселля Фігаро», «Дон-Жуана» і «Чарівної флейти».

Художник виявився правим.

Сучасники і мистецтвознавці помилилися. Великий провокатор Хулю Хуреніто, герой одноїменного роману Іллі Еренбурга, пропонує містеру Куль, капіталістові, який спекулює знаряддями смерті, купити його винахід: чудову бомбу, що замість сотні може порішити відразу сотні тисяч людей.

Але містер Куль робить великий бізнес із традиційними засобами вбивства, нові ж завдання вимагають великих виробничих витрат. Містер Куль ховас винахід, великої провокатора в сейф: він розраховує випробувати ядерну бомбу в майбутньому на японців.

Роман Еренбурга було надруковано у 1921 році. Через кілька років Альберта Ейнштейна спітали, чи можна використати гіганську енергію атомного ядра для створення зброї масового знищенння. Ні, відповів батько сучасної фізики, ніколи.

6 серпня 1945 року атомна бомба вибухнула над японським містом Хіросіма, знищивши три чверті жителів.

Художник провів джаклину правду. Ейнштейн помилився. Отже, письменники, самі того не знаючи, виявилися ясновидцями. Чому? Чи не завдяки таланту? Що ж, це пояснення просте й зрозуміле, але таке ж переважливе, як відповідь на запитання: чому тіла притягуються одне до одного? — тому, що є на світі закон всесвітнього тяжіння.

А справа в тому, що профорочий дар дано не художникам, а мистецтву. Це дарунок, який воно одержало на день свого народження.

Давно, в одній з печер Піренеїв первісний художник серед зображенів тварин, на яких плювали його одноплемінники, намалював руку. Це перше зображення виділило людину з царства звірів. Відрізнюючи її, художник сприяв пробудженню в людей почуття спільнотності, колективізму. Кінець кінцем первісний художник служив вихованню людяністі.

Він малював, а поряд знахарка лікувала на нозі молодого мисливця рану, зроблену іклами вепра — лікувала, проникаючи на дотик в таємниці людського тіла. Трохи далі старий, що вже давно не кидає списа, вчив юнаків добувати вогонь — пізнавати приховану в камінні таємницю природи. Ще далі троє чоловіків виготовляли вістря для списів — пізнавали таємниці виготовлення знаряддя. Всі вони задовольняли різноманітні потреби людини, причому кожний оброблював свою грань. Лише художник — до речі, він вже не обмежувався однією рукою і малював людину цілком: пораненого юнака, знахарку, охоронця вогню, — не турбувався про повсякденні потреби. Він виражав людину як ціле.

(Далі буде).

І. ЛУЦЕНКО.

мов». 24 портрети (М., «Ізобразительне мистецтво», 1978).

«Портрети учених-біологів». 21 портрет (М., «Ізобразительное мистецтво», 1981).

«Великі естествоиспитатели». 32 портрети (М., «Ізобразительное мистецтво», 1979).

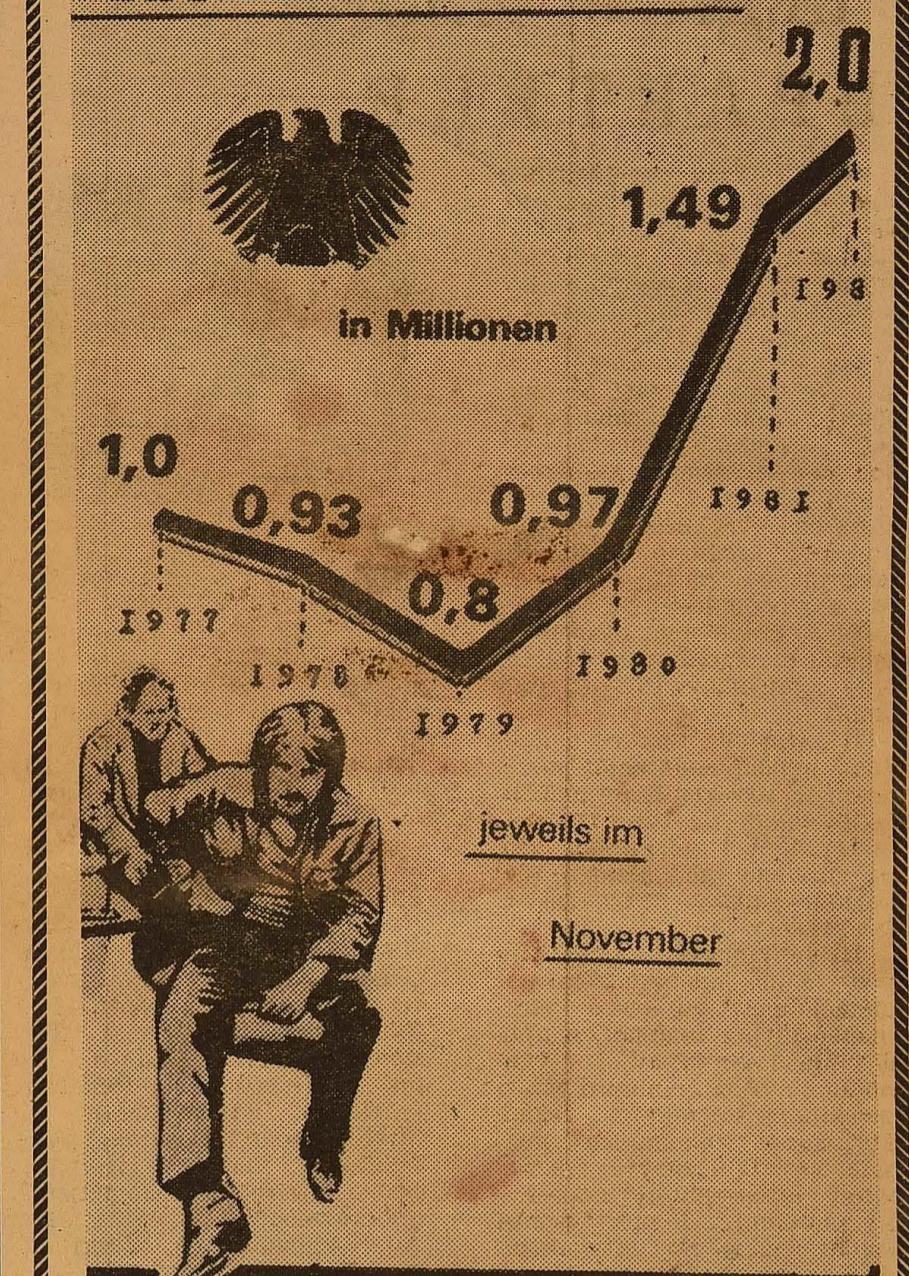
«Портрети видатних учених — фізиків і астрономів».

Адреса Будинку книги: вул. Дербасівська, 27.

Телефони: 22-74 50, 22-34-73.

ТАМ, ДЕ ПАНУЄ КАПІТАЛ

Arbeitslose in der BRD

Найвищий за останні десятиріччя рівень безробіття, що охопив всі галузі промисловості, характерний для нинішнього стану економіки ФРН. За даними Федерального управління з питань праці в Нюрнберзі, на кінець 1982 року число безробітних досягло 2000000 людей.

НА ЗНІМКУ: діаграма порівняльного росту незайнятості (в мільйонах) в жовтні 1977—1982 років.

(Фотохроніка ТАРС).

СПРАВИ І ПЛАНИ ПРОТИПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ

Забезпечення пожежної безпеки органічно входить в комплекс народного господарства сільських завдань. Ось чому успіх цієї роботи залежить від того, наскільки активно беруть у ній участь робітники, інженери, наукоєспівробітники та професорсько-викладацький персонал університетського колективу.

Виключно важливе значення в XI п'ятирічці надається розвитку науки, прискоренню технічного прогресу в промисловості і сільському господарстві, в будівництві і в транспорті. Все це має безпосереднє відношення до протипожежного стану об'єктів ОДУ.

При нашому університеті створена протипожежно-технічна комісія — ПТК, яка разом з інструктором протипожежної профілактики університету дослідила ряд об'єктів щодо їх протипожежного стану; а на засіданні ПТК був затверджений план роботи і розподілу обов'язків її членів на 1983 рік.

Поряд з провідними членами груп ДПД відділів є також відділи інші — будівельна група з двома працьосвітськими ділянками тощо.

Між цими групами-командами

дами раз на рік влаштовуються спортивні змагання, які показують рівень підготовки їх до виконання надзвичайно важливих заходів з протипожежної безпеки. Таке змагання пройшло напередодні Нового року в честь 60-річчя утворення СРСР. Вон о показало, що ще не всі відділи відносяться до цієї справи досить серйозно. Це підтверджує і практика. Так, при ремонті історичного факультету прокладку електропроводки було зроблено на перекір відповідним інструментом. А це могло б привести до дуже небажаних наслідків.

П. БАЛЕЄВ,
Інструктор
з протипожежної
профілактики ОДУ.

Ректорат, партком, місцевий університет ім. Г.І. Мечникова висловлюють глибоке співчуття завідуючому кафедрою трудового, колгоспного і земельного права професору І.О. Середі у зв'язку з тяжкою втратою — смертью дружини Ольги Володимирівни.

Редактор В. НІКОЛАЄВ.

БУДИНОК КНИГИ ІНФОРМУЄ

Відділ «Мистецтво» пропонує підбірку портретів.

«Портрети писателей». 12 портретів (М., «Ізобразительне мистецтво», 1978).

«Писатели народов СРСР». 32 портрети (К., «Мистецтво», 1980).

«Письменники Радянської України». 47 портретів (К., «Мистецтво», 1976).

«Писатели стран социали-

МАЙБУТНІМ ВЧИТЕЛЯМ

стического содружества». 22 портрети (К., «Мистецтво», 1981).

«Великі естествоиспитатели». 32 портрети (М., «Ізобразительное мистецтво», 1979).

«Портреты видатных учених — физиков и астрономів».

Адреса Будинку книги:

бул. Дербасівська, 27.

Телефони: 22-74 50, 22-34-73.

ЗАХОДТЬ:

Одеса, вул. Радянської Армії,

ДЗВОНІТЬ:

внутрішній 841 (з міста
телефони: міський 23-84-13,
206-841).